

Helyzetkép

*Befútt utak. Téli, mély borongás.
Nem jár se szán, se szél, se lélek.
Itt-ott hósapkás tanyák — fehér gombak,
Kelései az alvó télnek.*

*Horpadt eb hullája az útkereszten.
Lábát kirúgta, az égre konyit.
Mennék, s csak állok fölötte meredten,
Szerelmes, hű lelkem vele vonít.*

*Beledőlök az ólmos éjszakába.
Szívemben nincs vágy s nincsen harag...
Fagyott tó, s páncélja alatt hiába
Rínak szikrázó, rab halak — a szavak.*
1954 január

SAFRÁNY IMRE

Sakkozók (tus)

Első tavaszi felhők

Mint szelíd leányok jönnek
át ábrándos, szép égi táján az életemnek.
Gyöngyeik kioldják, s az ablakján fölpereregnek
mint koporsó falán a hulló könnyek

1954 március

Vers a tóhoz

Tavalyi háló szárad a parton.
Kis hullámmnyelvek nyalják a betont.
Palics . . . Térképen apró, szürke pont.
— Szeretlek, szép bácskai Balaton.

Így, mikor a szél fodrozza arcod.
Még alszik mélyeden a lány homok,
szellő-sóhajjal áldón átfonod
parasztfiúddal együtt e partot,

mert nekem nem az vagy, ami másnak,
nem a bő borok, nem a Vigadó.
A szárnyaló ábránd vagy, tiszta tó,
tengere a szegény kiskanásznak —

nem buja Adria! — nem pénzesek
tündéri szépe, de elérhető
szelíd, szép, szerény szőke szerető
Fent majd a bárban gyűrűs, vén kezek

fizetnek pezsgőt, asszonyt, éneket,
s az a halk fiú, ki nyári estén
melléd hull, fejét öledbe rejtve, —
Bácska borán a bú — az én leszek!

1954 április

FEHÉR FERENC